

Festen i
Rosenborg Have
1850

09.965 H054a

sk. 2

A L B U M

til Erindring
om Festen i Rosenborghave, d. 30te, 31de Aug. og 1st Sept. 1850

Indskifterne
og
Sangtexterne
af

H. P. Holst.

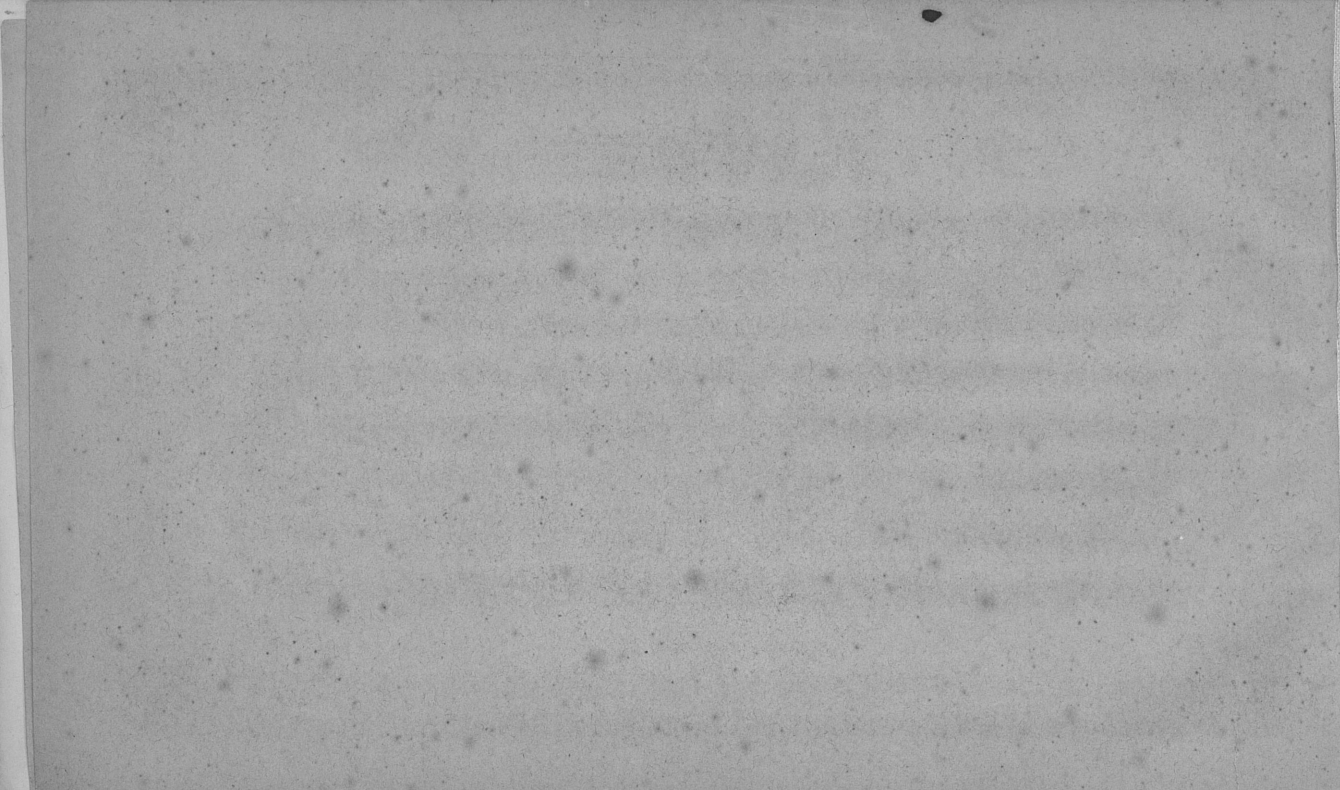

Gade, Musikantene
af

og
Hartmann.

Indtægten

tilfalder de i Krigen Faldnes Efterladte.

Album
til Grindring om Festen i Rosenborghave,
den 30te, 31te August og 1ste September.

Af
H. P. Holst.

Musiknumerne
af
Gade, Hartmann og Ruug.

Indtægten tilfalder de Faldnes Efterladte.

Kjøbenhavn, 1850.

Trykt hos Salis B. Salomon, Præntniks Efterfølger

Albion

09.965

No 54

a

ex. 1

J. P. Scott

Assistant

to

George Washington of King

13762

Industries of the State of Virginia

Richmond, 1850

Printed by S. S. White, Richmond, Va.

— 11 —

Comiteen for Arrangementet af Festen i Rosenborghave for de Faldnes Efterladte ønskede, at denne Fest maatte faae et Præg, hvorved den baade adskilte sig fra den i 1849 afholdte Markedsfest og tillige kunde blive en Mindehøitid for de faldne Krigere.

Den besluttede derfor, da Krigsministeriet med den største Beredvillighed indrømmede den Exerceerpladsen til sine Arrangements, at benytte dette Terrain

paa en saadan Maade, at Publicum, efter at have moret sig i Rosenborghave ved de mangfoldige Forlystelser, som Haven ved denne Leilighed frembød, kunde modtage et alvorligere Indtryk, der maatte lede Tanken hen paa Festens dybere Betydning.

For at opnaae dette, besluttede man først at aabne Indgangene fra Rosenborghave til Exerceerpladsen omtrent Kl. 9 om Aftenen, naar det kunde antages, at Publicum paa det forstnævnte Sted var kommet i en livligere Stemning under de mangfoldige Indtryk af den brogede Aftenbelysning, af Theatre og Synger,

om hele Exerceerpladsen, vedtog man følgende Decoration af Pladsen, der mentes bedst at ville staae i Harmonie med hvad der plastisk og musikalsk skulde opføres paa selve Stedet. I en Oval af hele Pladsens Omkreds stillede 32 otte Alen høie Mindestøtter, prydede med Dannebrogspaner og poetiske Indskrifter i Transparent, der i pointeret Korthed skulde give et Billede af alt det Mindesværdige, der betegner disse Krigsaar. Paa Mindestøtterne selv anbragtes Blus, der tillige vilde bidrage til at give Pladsen en alvorlig Belysning. Disse Mindestøtter forenede sig i et Tempel for Erindringen, der begrændsedes paa

begge Sider af 2 atten Allen høie Pyramider med de simple Judsfrister : F r e d e r i c i a, 3 d sted. Ved Exerceerhuset, ligeoverfor Indgangen fra Rosenborghave, anbragtes et stort Orchester for Sangpersonalet og Musikken. Festen herinde aabnedes med den i dette Album aftrykte B e r e l s a n g, componeret af G a d e, hvorefter Templets Forhæng droges tilside, og et Tableau afhylledes, forestillende Danmarks „Fredstid“. Herpaa fulgte en krigerisk Marche af H. v. L o v e n s k j o l d, der sluttedes med et Tableau : „Krigstiden“. Sangerchoret istemte nu den ligeledes heri aftrykte H y m n e, componeret af K u n g, der ledsagedes af et

Tableau, fremstillende „Seieren“, og det Hele sluttedes med den derpaa følgende Minde sang over de Faldne, componeret af Hartmann, og et Tableau, fremstillende „Mindet“. Samtlige Tableauer ere arrangerede af Festicomiteens Medlem, Balletmester Bournonville. Sangen „Danmark, deiligst Bang og Bænge“, istemt af Publicum, var bestemt til Slutsteen for Festen.

Indskrifter paa Mindestøtterne.

1.

Indgang.

 ræd ind i denne Kreds, I Mænd og Qvinder,
Dg dvæl ved hvert et mindesværdigt Navn!
Er Sindet boiet dybt af Tab og Savn,
Da skal det reises ved de stolte Minder.

2.

Forræderi.

Forræderi! — Det er ei første Gang,
At Keire = Drot forraades af sin Svoger.
Men vogt Dig, Hjærtvar! Loven slumrer blot,
Dg Danmarks Genius i Matten vaager.

3.

Haan.

I Fredens Favn vi fast var slumret ind,
 Dg Luften var herhjemme tyk og lummer.
 Et haanligt Ord os vakte af vor Slummer,
 Dg Folket rustet stod med mandigt Sind.

4.

Dan.

Fremad til Bau! For første Gang paany
 Gaaer Dansten kjæk og tillidsfuld mod Fienden.
 Raft gaae de paa, men Fiendens Skarer flye
 Dg splittes ad som Alynene for Vinden.

5.

Flugt.

Hvo flygter der? Den feige, usle Prinds!
Den Første, som til Flugt sin Ganger vendte!
Ja flygt Du kun! Dit eget piinte Sinds
Forbandelser vil tidsnok Dig indhente!

6.

Hegermann-Lindencrone.

Men Du, som forrest gif, o Hegermann!
Dg Heltedøden sandt paa Slagets Morgen,
Dit Navn skal leve i vort Fædreland
Dg nævnes tidt i Hytten og i Borgen.

7.

Slesvig.

Du Slesvigs Jord med Skov og grønne Hæf,
Med stille Søer og med gyldne Bange,
Speilbilled af din Moders skjonne Træk. —
Har Du dem glemt i Liden de lange?

8.

Troskab.

Har ikke blot din Moders Træk Du glemt,
Men ogsaa hendes Sprog og hendes Tale? —
Nei dybt i Sindet har Du Skatten gjemt,
Og snart Du vaagner af den lange Dvale.

9.

Opraab.

Dy, Slesvig da! Følg med til blodig Dyst!
See rundtomkring Dig dine Brødres Brimmel!
Du skal ei rives fra Din Moders Bryst,
Saalidt som Stjernen fra den natblaae Himmel!

10.

Slaget ved Slesvig.

Ved Paaskeklokkens Rimen stod en Kamp
Om Dannevirke, som skal ei forgjettes;
Mod trefold Dvermagt, i Blod og Damp,
De Danske holde Stand, og ei de trættes.

11.

Tilbagetog.

Di Timers blodig Kamp, og uafgjort
End Seirens Terning rullede i Sandet!
Da veg den lille Flok, men Skridt for Skridt,
Ei overvunden, men kun overmandet!

12.

Magius og Holm.

Her faldt den brave Magius! Om ham
Af Danmarks Ungdom segned Førstegroden!
Her faldt og Du, o Holm! der uden Bram
Med Dødsforagt gif fløitende i Døden.

13.

Kanonerne ved Friederichsberg.

Dg een endnu vi nævne blandt de hundred,
Skjøndt Døden ei ham dengang sendte Bud,
See, det er ham, hvis to Kanoner dundred
Fra Friederichsberg: den gamle Lieutnant Glud!

14.

Glud.

God Kammerat imellem Kammerater,
Men Fiendens Skræk, hvor Du en Fiende fandt,
Dit Navn, o Glud! uslebne Diamant!
Skal evig elsket være blandt Soldater.

15.

Den 28de Mai 1848.

En varm og prægtig Dag! Ad Nybel til
 Hannoveranerne i Stormløb kastes.
 Langt ud paa Aften tordner Jæssens Ild,
 Og paa den vundne Balplads først der rastes.

16.

Den 5te Juni 1848.

Paa Dyppelbjerg der staaer en hvidlig Damp.
 Igjen en Dag, der skal i Danmark mindes!
 Den lærte Preussen, at i sliq en Kamp,
 Hvor Vren tabes, kan ei Laurbær vindes.

17.

Løvenskjold.

Hvil sødt i Slesvigs Jord, Du Nordmand bold,
Der gav dit Land et lysende Exempel!
Du skal ei glemmes, tappre Løvenskjold!
Thi danske Hjerter er dit Mindetempel.

18.

Sommelius.

Hvil sødt, Sommelius, der ung og stærk
Drog hid til Kamp for Retfærd og for Ære:
Hvil sødt og saligt paa dit Helteværk —
Dit Navn iblandt os skal velsignet være!

19.

Lejonhufvud.

Dg Lejonhufvud! Du, som Alt hengav,
Slægt, Ungdom, Skjønhed, for at døe som Kriger.
D, græd kun over ham, I Sverrigs Piger!
Thi Danmarks Mænd græd ved hans friske Grav.

20.

Folket.

Mens vore Brodres Blod i Strømme flød,
Dg hver holdt mandigt ud foruden Klage,
Blev Folket stort i disse Trængslens Dage:
Dets Kræfter vorede med Landets Nød.

21

Eckernfördedagen.

Men størst det viste sig hiin Smertens Dag
Bed Tabet af vor Sømagts stolte Kræfter;
Det boiedes ved dette tunge Slag,
Men reiste dobbelt kraftig sig derefter.

22.

Marinen.

Svad end der tabtes, Dansken tabte ikke
Sin Tro paa Danmarks „Bei til Roes og Magt“,
Dets raske Sømand, der med muntre Bliffler
Har trodset Faren hjæft og uforsagt.

23.

Frederik den Syvende.

Dit Navn i denne Hal ei glemmes kan
Blandt dem, hvis Navne vil i Tiden veie!
Du vilde ei see deelt dit skjonne Land:
Udeelt skal og vor Kjærlighed Du eie!

24.

Blodhevn.

Af Fienden tirret og af Kampen trættet
En Blodhevn Landsoldaten pønsed paa
Bort Flag, der evig Hæder var forjettet,
Var haanet og dets Haan afvasset maa.

25.

Fredericia-Slaget.

Da kom den ssette Juli, Rundt omleiret;
Af Fienden Danstken stod; men som et Fnug
Var Dyrørshæren i et Nu bortveiret —
Og pletfri, Dannebrog, din røde Dug!

26.

Olas Rye.

For denne Seir, der knuste Fiendens Mod,
Et kostbart Dffer Døden sig udkaarer:
Til Seiren Danmark smilte gjennem Taarer,
Thi den blev kjøbt med Olaf Rye's Blod!

27.

Rye's Brigade.

Men alle de, der faldt med ham, de samle
Hjstoppe sig omkring ham til Parade;
Med klare Blikke mynstrer dem den Gamle
Fuldtallig snart bli'er atter hans Brigade.

28.

Slaget ved Idsted.

Et Aar derefter stod igjen et Slag,
Et stort, et nyt Braavallaslag i Norden:
Det var vor stolteste, vor bedste Dag,
Hvis Ry vil flyve vidt omkring paa Jorden.

29.

Læssøe.

Ja! for det Bedste gives maa det Bedste:
For Danmarks Held er ingen Priis for hoi.
Vi tabte Meget, Fremtiden det Meste,
Thi mod et mægtigt Fremtids-Maal han fløi.

30.

Schleppegrell.

Som kjæk Soldat forgudet af Soldater,
Med Smil om Munden, foran og tilhest,
Paa Scirens Dag, blandt Kuzler og Granater
Sif Du den Dod, der huede Dig bedst!

31.

Crepka og Saint-Aubain.

Den Første Livet saae med mørke Blifke,
Den Anden Døden med et sorgløst Smil.
Skjendt Meget glemmes kan i Tidens Jil,
Jert Heltemod, O Tvende! glemmes ikke.

32.

Armeen.

Du Rigets Formuur, vore Grændses Vagt,
Du Straffens Glavind, Skjoldet for vor Vret,
Du Vøstestang for Danmarks gode Ret,
Af Dig skal Trofskab, Tappehed man lære!

— 85 —

Berelsang.

Strophe.

(Fruentimmerchor).

Herlige Tid, da paa Mark og paa Bang,
Plougjernet blinked', og Leerne klang,
Herlige Tid, da i fredelig By
Livet udfolded sig rigt, uden Mage,
Herlige Tid, kommer ei Du tilbage
Bil vore Grændser bestandig Du flye?

Antistrophe.

(Mandsfolkechor).

Skal vi taale den Haan? skal vi doie den Trods?
Er vort Mod ikke længer det samme?
Ingen Bakken da meer! Er ei Netten med os?
Lad Gjengjældens Hevn dem da ramme?
Hvad er Livet i Fred, der os loffer saa smukt,
Naar ei meer vi med Vre kan plukke dets Frugt?

Smilley

Strophe.

(Frucntimmerchor).

Livet herhjemme var stille og trygt,
Landmanden saae sin Sæd uden Frygt;
Hver gif med Lyst til sin Dont og sin Plikt,
Skjaldene sang til vort Fædrelands Ære, —
Blodige Kampe og seirende Hære
Kjendte vi da kun af Skjaldenes Digt.

Antistrophe.

(Mandsolkechor).

Med det blinkende Sværd vil vi skrive dem Pas,
Skal vort Blod endog flyde paa Bangen;
Kun det kraftige Liv, der forsvarer sin Plads,
Har en Fordring paa Mindet i Sangen.
Lad os kæmpe saadan, at i Tiden engang
Dgsaa vi maae forynges i Skjaldenes Sang.

III

Strophe.

(Fruentimmerchor).

Kornrige Marker ved Sø og ved Skov,
Snart vil I trampes af Stridshestens Hov.
Hvor er de Hænder, der Plougsuren drog,
Hvor er de Arme, der Sæden skal meie?
Trindt vil vi savne vort kjæreste Cie,
Ingen kan læge de Saar, man os slog.

Antistrophe.

(Mandsfolkechor).

For vort Fædreneland vil vi kæmpe og slaae,
Vi vil offre det kjæft vore Kræfter,
Paa dets græsrigge Jord, der Bedrifterne saae,
Skal Belsiguelsen bugne derefter!
Dg af Blodet, der flød, skal en stærkere Slægt
Bore frem til dets Forsvar, naar Saaret er lægt.

— 37 —

Hymne.

1.

ærenes Gud, Du, som styrked vort Mod,
Du, som i Striden,

Hvor den var haardest, os aldrig forlod,
Herre, vi takke Dig nu og i Tiden!

Du har lært os kjæft at møde

Bore Fienders Overmagt;

Du har lært os uforsagt,

Tillidsfuldt at kæmpe, bløde!

Aldrig skal da Haabet glippe,

Naar blot Du i Nødens Stund

Er vort Haab, vor stærke Klippe

Og vort Ankers faste Grund.

Nys Du i Kampen os Seieren gav,

Bundløst, o Gud! er din Missundheds Hav,

Herre vi takke Dig nu og i Tiden!

2.

Kampen var blodig, men Seieren skjon!

Du, hvem desværre

Tidt vi har krænkert; o lær os ilon

Ydmygt at boie os for Dig, o Herre!

Lær Du os, o Gud! at dæmme

For vor Stoltheds stærke Flod,

Lær os Sindets Dvermod,

Lidenskabens Storm at tæmme,
At vort Land maa blomstre herligt

Med Bessignelsernes Dug,

At vort Folk maa luttres kjærligt

Til en Fremtid, lys og smuk!

Lær os for Alt, hvad vi stræbte og stred,

Lær os for Alt, hvad vi kæmped og led,

Ydmygt at takke Dig nu og i Tiden!

Mindesang

om de Faldne.

1.
Slumrer sødt i Slesvigs Jord,
Dyrefjæbt den blev ved Eder!
Sommeren sit Blomsterflor
Over Eders Grave breder;
Mindet flyver som en Fugl
Hen til Slesvigs grønne Bange,

Synger der fra Gravens Skjul
Ensomt sine simple Sange!

2.

Ensomt, thi de brustne Blif
Ingen kjærlig Haand har lukket,

Ingen Ben Jert Haandtryk fik,
Ingen horte Affedsuffet.
Men for Danmark Suffet lod,
For dets Fremtid, for dets Lykke —
Hvil da sødt i Jordens Skjød,
Hvil da sødt i Gravens Skygge!

3.

Mindets Fugl nu søge vil
Tid til Eder hen, I Kjære!

J, som med Begeistring's Ild
Stred og faldt for Danmarks Ære!
Seer da Konnen for Jert Mod:
Slesvigs Land er atter vundet!
Blodet binder — med Jert Blod
Har J det for evig bundet.

4.

Skjon er Døden, som J fik,
Ingen skjønnere der findes —

Derfor vil med vaade Blik med
Heller ei vi Eder mindes ;
Men hvor danske Hjerter slaar,

Dg hvor danske Toner klinge,
Skal med Stoltthed Store, Smaa
Fadrelandets Tak Jer bringe!

Den lille Hornblæser.

Bed Jøsted klang mit Horn med Lyst
I Spidsen for Soldater ;
I dag det klinger dæmpet, tyst
For faldne Kammerater.

